

Dialogi 12. Leikkiaika (š. 28–29).

- Ämmö: Mila, mitä šie oikein ruat? Kuotteletko šeisattuo piän piällä? Kačo, mänet vet kuperkeikkua. Hil'ľ'akkaiseh!
- Mila: Kikiriukkuo kiännän. Vot näin!
- Saša: A mie jo šuatan häränmukkie kiäntyä.
- Ämmö: A voi voi, tuakšipäinkö jo pyörähytät männä? Eikö varauta?
- Saša: No ei. Mie olen jo šuuri ta väkövä poika!

Harjotuš 12-1. Pakaja tovarissan kera.

Malli:

- Mahatko kiäntyä kikiriukkuo? – Noo, mahan. / En maha, ka tahon opaštuo.
- Šuatatko männä kuperkeikkua? – Kyllä, šuatan. / En šuata, ka himottais opaštuo.
- Maltatko kiäntyä mukkie / häränmukkie? – Ka noo, maltan. / En malta, ka tahon kuotella.

mahtua=šuattua=malttua 'osata'

Harjotuš 12-2. Kekši virkkehet käyttvän alla olijie verbijä ta pronominja.

- Malli: – Tikuta mitänih (šie). – Ka tikutan mie.
- Tikuttakkua hoš mitä (työ). – Ka tikutamma myö.

Tikuta / tikuttakkua, kisua / kisakkua, luaji / luatikkua, kačo / kaččokkua, keitä / keittäkkyä, luve / lukekkua, kirjuta / kirjuttakkua, šyö / šyökyä, laula / laulakkua.

Mitänih 'jotakin'; hoš mitä 'mitä tahašä'.

Harjotuš 12-3. Kirjuta virkeh loppuh. Käytä viivan alla olijie šanoja.

Poika leikkiy ... .

Lapšet leikitäh ... .

Milan yšäššä on ... .

Rakentakka ... talo!

Mie keryän ... .

Pikkaraini kisuau ... .

Lat'akka ... tukkuh!

Tyttö työntäy ... .

Palakuvua, puukuubikat, mössikontie, kärryö, autolla, kuklasilla, legoloista, pallolla.